

సభాపర్వం - ధర్మసారం

విఘ్నేశ్వర ధ్యానమ్

శుక్లాంబరధరం విష్ణుం, శశివర్ణం చతుర్భుజమ్ ।
ప్రసన్నవదనం ధ్యాయేత్, సర్వవిఘ్నోపశాంతయే ॥

శ్రీనివాస ధ్యానమ్

స త్వం మాం పాహి దేవేశ లక్ష్మీశ గరుడధ్వజ ।
సర్వాపత్తివినాశాయ ప్రసన్నో భవ సర్వదా ॥

శ్రీ కృష్ణ ధ్యానమ్

కృష్ణాయ యాదవేంద్రాయ, జ్ఞానముద్రాయ యోగినే ।
నాథాయ రుక్మిణీశాయ, నమో వేదాంతవేదినే ॥

వ్యాస ధ్యానమ్

కృష్ణద్వైపాయనం వ్యాసం, సర్వలోకహితే రతమ్ ।
వేదాబ్జభాస్కరం వందే, శమాదినిలయం మునిమ్ ॥

అథ సంకల్పః

శ్రీమదాదివరాహక్షేత్రే, విరాజమానస్య, శ్రీమదఖిలాండకోటి -
బ్రహ్మాండనాయకస్య, శ్రీవేంకటేశ్వరస్వామినః, పరిపూర్ణానుగ్రహేణ, సర్వేషామ్,
ఆస్తికమహాజనానాం, ఆధివ్యాధి, నివృత్తిద్వారా, ఆయురారోగ్యైశ్వర్యాభివృద్ధ్యర్థం,
విషూచికేత్యాది, క్రిమిజనిత, సమస్త దుష్ప్రభావ, నిర్మూలన ద్వారా, సకల
శ్రేయోఽభివృద్ధ్యర్థం, ధర్మార్థకామమోక్షాఖ్య, చతుర్విధ, పురుషార్థఫలసిద్ధ్యర్థం,
సమస్తపాపక్షయార్థం, సనాతన ఆర్షధర్మస్య, సర్వోన్నతిసిద్ధ్యర్థం, తద్ధర్మ-
ప్రతికూలతా పరిహారార్థం, గోసంరక్షణార్థం, జ్ఞాన-భక్తి-వైరాగ్య సిద్ధ్యర్థం చ,
శ్రీమన్మహాభారతే, సభాపర్వణి, యథాశక్తి, శ్లోకవ్యాఖ్యానపురస్సరం,
సప్తదశాధ్యాయాంతర్గత, శ్లోకపారాయణం, ఆచార్యముఖేన కరిష్యామహే.

శ్రీకృష్ణపరబ్రహ్మణే నమః

**అథ శ్రీమహాభారతే సభాపర్వాంతర్గత
రాజసూయారంభపర్వణి సప్తదశోఽ ధ్యాయః**

శ్రీకృష్ణ ఉవాచ

నాప్రజస్య మునే కీర్తిః స్వధా చైవాక్షయో భవేత్ ।
ఏవముక్తస్య రాజ్ఞా తు మునిః కారుణ్యమాగతః ॥ 17-28 ॥

తమబ్రవీత్యత్యధృతిః సత్యవాగృషిసత్తమః ।
పరితుష్టోఽస్మి రాజేంద్ర వరం వరయ సువ్రత ॥ 17-29 ॥

తతస్సభార్యః ప్రణతః తమువాచ బృహద్రథః ।
పుత్రదర్శనవైరాశ్యాత్ బాప్సుసందిగ్ధయా గిరా ॥ 17-30 ॥

రాజోవాచ

భగవన్ రాజ్యముత్స్రుజ్య ప్రస్థితోఽహం తపోవనం ।
కిం వరేణాల్పభాగ్యస్య కిం రాజ్యేనాప్రజస్య మే ॥ 17-31 ॥

శ్రీకృష్ణ ఉవాచ

ఏతచ్ఛ్రుత్వా మునిర్ధ్యానమ్ అగమత్ క్షుభితేంద్రియః ।
తప్తైవ చామ్రువృక్షస్య ఛాయాయాం సముపావిశత్ ॥ 17-32 ॥

తస్యోపవిష్టస్య మునేః ఉత్సంగే నిపపాత హ ।
అవాతమశుకాదష్టమ్ ఏకమామ్రుఫలం కిల ॥ 17-33 ॥

తత్రృగృహ్య మునిశ్రేష్ఠః హృదయేనాభిమంత్ర్య చ ।
రాజ్ఞే దదావప్రతిమం పుత్రసంప్రాప్తికారణం ॥ 17-34 ॥

ఉవాచ చ మహాప్రాజ్ఞః తం రాజానం మహామునిః ।
గచ్ఛ రాజన్ కృతార్థోఽసి నివర్తస్వ నరాధిప ॥ 17-35 ॥

ఏష తే తనయో రాజన్ మా తస్పీస్త్వం తపోవనే ।
ప్రజాః పాలయ ధర్మేణ ఏష ధర్మో మహీక్షితాం ॥ 17-36 ॥

యజస్వ వివిధైర్యజ్ఞైః ఇంద్రం తర్పయ చేందునా ।
పుత్రం రాజ్యే ప్రతిష్ఠాప్య తత ఆశ్రమమావ్రజ ॥ 17-37 ॥

అష్టా వరాన్ ప్రయచ్ఛామి తవ పుత్రస్య పార్థివ ।
బ్రహ్మణ్యత్వమజేయత్వం యుద్ధేషు చ తథా మతిః ॥ 17-38 ॥

ప్రియాతిథేయతాం చైవ దీనానామన్వవేక్షణం ।
తథా బలం చ సుమహత్ లోకే కీర్తిం చ శాశ్వతీమ్ ।
అనురాగం ప్రజానాం చ దదౌ తస్మై స కౌశికః ॥ 17-39 ॥

ఏతచ్ఛ్రుత్వా మునేర్వాక్యం శిరసా ప్రణిపత్య చ ।
మునేః పాదౌ మహాప్రాజ్ఞః స నృపస్స్వగృహం గతః ॥ 17-40 ॥

యథాసమయమాజ్ఞాయ తదా స నృపసత్తమః ।
ద్వాభ్యామేకం ఫలం ప్రాదాత్ పత్నీభ్యాం భరతర్షభ ॥ 17-41 ॥

తే తదామ్రం ద్విధా కృత్వా భక్షయామాసతుశ్చభే ।
భావిత్వాదపి చార్థస్య సత్యవాక్యతయా మునేః ॥ 17-42 ॥

తయోస్సమభవద్గర్భః ఫలప్రాశనసంభవః ।
తే చ దృష్ట్వా స నృపతిః పరాం ముదమవాప హ ॥ 17-43 ॥

ఇతి శ్రీమహాభారతే సభాపర్వాంతర్గత

రాజసూయారంభపర్వణి నవ్నదశాధ్యాయే షోడశశ్లోకాః

సుభాషితమ్

సదా గోమయమూత్రాభ్యాం దంశ్చైశ్చైవ వివర్జితం ।
న మలం విక్షిపేత్ గోష్ఠే సర్వదేవనికేతనే ॥

ఆత్మనః శయనీయస్య సదృశం కారయేత్ బుధః ।
సమం నిర్వాపయేత్ యత్నాత్ శీతవాతరజస్తథా ॥

ప్రాణస్య సదృశం పశ్యేత్ గాం చ సామాన్యవిగ్రహం ।
అస్య దేహీ సుఖం దుఃఖం తథా తస్యైవ కల్పతే ॥

అథ క్షమప్రార్థనా

యదక్షరపదభ్రష్టం మాత్రాహీనం చ యద్భవేత్ ।
తత్సర్వం క్షమ్యతాం దేవ నారాయణ నమోఽస్తుతే ॥

అథ లోకక్షేమప్రార్థనా

స్వస్తిప్రజాభ్యః పరిపాలయంతాం
న్యాయ్యేనమార్గేణ మహీం మహీశాః ।
గోబ్రాహ్మణేభ్యశ్చుభమస్తు నిత్యం
లోకాస్సమస్తాస్సుఖినో భవన్తు ॥

అథ భగవత్సమర్పణమ్

కాయేన వాచా మనసేంద్రియైర్వా
బుద్ధ్యాత్మనా వా ప్రకృతేస్స్వభావాత్ ।
కరోమి యద్యత్సకలం పరస్మై
నారాయణాయేతి సమర్పయామి ॥

అథ మంగళమ్

శ్రీయఃకాంతాయ కళ్యాణనిధయే నిధయేఽర్థినామ్ ।
శ్రీవేంకటనివాసాయ శ్రీనివాసాయ మంగళమ్ ॥

